

A. E. Friedlander. †

Den 18 november 1928 avled i sitt hem i Råsunda f. lektorn vid Göteborgs högre latinläroverk, fil. d:r Axel Emanuel Friedlander, nära 80 år gammal. Med honom bortgick en av den svenska hymnologiska forskningens främste representanter. Efter att i yngre dagar hava ägnat sig åt den profana litteraturhistorien — han var några år docent i estetik vid Lunds universitet — överflyttade han snart sitt huvudintresse på den kyrkliga diktningen. Den första frukten av hans hymnologiska studier blev samlingen »Pärlor ur den evangelisk-lutherska kyrkans sångskatt» I—II (1897—1898). Sitt huvudarbete, »Den kyrkliga diktningen», varav första delen utkom 1900 och en andra del 1908, förunnades det honom att kort före sin bortgång få fullborda med de tredje och fjärde delarna (1925—1926). För denna stort anlagda antologi med utförliga historiska inledningar har tidigare redogjorts i denna tidskrift. Hans in i det sista oförminskade intresse ägnades åt den franska protestantiska psalmdiktningen; resultatet av hans studier på detta område ha våra läsare föregående år kunnat taga del av i en i juni—septemberhäftena publicerad uppsats, den första framställningen på svenska av den franska protestantiska psalmens historia. — Han efterlämnar minnet av en hjärtegod, fint bildad personlighet.

Den evangeliska alliansen och den engelska kyrkohandboken.

I EN UNDERSTRECKARE i Sv. D. den 9 dec. har docenten E. Newman behandlat den engelska sammanslutning, som går under namnet Den evangeliska alliansen. Han bedömer därvid även dess insats i den stora engelska liturgiska striden i höstas. Ur denna uppsats citera vi följande, som rätt väl torde återspegla tankarna och känslorna från deras sida, som utgjorde förslaget målmedvetna motståndare:

Sin måhända mest betydande insats i kampen för det protestantiska trosarvet har Alliansens brittiska organisation emellertid gjort i den stora engelska kyrkostriden under de sista åren. Striden gällde som bekant vissa ändringar i »Book of Common Prayer», anglikanska kyrkans handbok av år 1662. Den reviderade bönboken skulle endast införas som alternativ vid sidan om den gamla. Men den nya nattvardsliturgien och framför allt medgivandet, att överblivna nattvardselement finge reserveras, väckte det oaktat en stigande

oro i det protestantiska lägret inom hela Storbritannien. Man fruktade, att det konsekrerade, för framtida bruk reserverade brödet och vinet skulle bli föremål för en kult, som blott betydde första steget mot den fulla romanisering av anglikanska kyrkan, som medvetet eftersträvas av de extrema anglikanlikerna. Avgörandet kom till sist att ligga hos parlamentets underhus. Där fölls icke blott det ursprungliga revisionsförslaget (i dec. 1927) utan ett halvår senare även en i vissa stycken modifierad ny upplaga av detsamma.